

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 „
Negyedévre . . . 1 „

Bérmentlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
A kéziratok nem adatnak vissza.

A nyílt-térben minden két hasábos garmondsor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Vegyes tartalmu hetilap.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Hirdetési díj:

A hirdetéseknel minden egyes szó után 2 kr. fizetendő.

Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb föltételek alatt eszközölhető.

Minden egyes beiktatás után kincstári illeték 30 kr.

Felhívás

a magyarországi központi „Fröbel-nőegylet“ részéről a szülők és hazai összes nőegyletekhez.

Egy, gyermekkertésznőket szellemi s főleg erkölcsi tekintetben képző intézet az, a mely nekünk minden más tanintézeteknél szükségesebb, hogy az ember erős, egészséges testtel s a felsőbb művelődés iránti fogékony szívvel és lélekkel lépjen ki a gyermekszobából. Gr. Soden.

Égetőbben mint valaha hangzik fel a jelen korban a nők ferde s hézagossá nevelésének panasza, továbbá rendeltetésük ismeretének hiánya, mely gyermekeinknek, már leggyengédebb koruktól fogva, természetszerű s tapintatos neveléséből áll.

Ha azonban tekintettel a nők természetszülte gazdasági, női s anyagi hivatására, oly felvilágosító ismeretekben részesítenének, melyek képesítenék őket ezen kötelességek lelkiismeretes teljesítésére: ha ők, a jellem és kedély, tudás és cselekvés e hiányos voltát tökéletesebben cserélhetik föl, akkor a fonák nőemancipationalis küzdelmek, a melyek gátolják épen elérését annak, hogy a férfival sok tekintetben egyenjogú nők a társadalomban ugyanolyan fokra emelkedhetnének, mellőztetvén, képesítve lennének annak természetes uton elérésére.

S csak így lehet a nő a családnak lelke, gyermekének a szó legnemesebb értelmében nevelője, s csak ez által tekinthetné át a haza és az emberiség iránti kötelemének nagyságát és szentségét.

De a legteljesebb mérvben javított tanodák sem lesznek képesek soha eszközölni azt, a mit a korszellem mindenki számára s mindenkitől igényel, ha a fiu-ugyszinte leánytanodák a társadalom minden osztályu kisdedeinek javított és előítélet nélküli nevelésére nem alapíttatnak.

A nagy többség azonban még mindig nem fogja fel, hogy a kisdednek a testin kívül még szellemi szükségletei is vannak, s minden oldalú tehetségeit fejlesztve, az iskolához előkészíteni kötelességünk, hogy a tanoda oly sikeresen működhessék a mint kellene, mert természetben szükségkép mindennek megvan a maga átmenete.

De nevezhetjük-e természetszerű fejlesztésnek azt, ha az első gyermekéveket, a mely idő tagadhatlanul legfontosabb a gyermek testi s szellemi előképzésére, hirtelen megszakítjuk s minden fokozatos áthidaló eljárás nélkül a gyermek gyakorlatlan, tehát képzetlen s gyenge erőit a komoly, kimerítő tanulásra kényszerítjük, testileg pedig természetellenes bánásmód s elkényeztetés által elnyomoritjuk?

A szegényebb sorsu családok anyagi életküzdelme, sőt a jobb módúak eddigi ferde életmódja is lehetetlenné tette a gyermek szeretetteljes, helyes irányu, természetszerű fejlesztését. De az újabb időben felmerült humanus szellemirány figyelme mindinkább oda fordul az emberiség kifejlődésére oly fontos „gyermekkeretek“ felé, s e közmondás: „Segítség magadon s az Isten is megsegít“, mindig nagyobb tért nyer.

Ha továbbá átgondoljuk Pestalozzi ama szavait: „Ha az anya magasztos fogalmába s erőink szemléletébe merülvén, fölbredésem után egy oly világba lelem magamat, a hol ezt a z anyát hiában keresem, mert az életviszonyok oly terhesen nehezdednek az emberekre“ ... beláthatjuk, hogy hazánkra nézve nincs semmi szükségesebb, mint hogy ennek eltávolításában a magyar nép minden osztályából magyar nők működjenek közre

Ennek céljából pedig szükséges:

1. hogy a leányok, a családok alapítói, részesítenek oly tanokban, melyek által természetes hivatásukat, mint gazdaszanyok, nők s anyák, hézagtalanul s teljesen tölthessék be;

2. ha e természetes cél el nem érhető, épen ezen képzés által mégis egy önálló s érdemteljes állást foglalhassanak el, t. i. mint mások gyermekeinek nevelői, tehát mint magyar gyermekkertésznők.

Hogy e kettős cél elérése lehetségessé tétessék: a magyarországi központi „Fröbel-nőegylet“ 1874. évi szeptember 1-től, az elsön kívül, Gyermekkertésznők képezdében a második tanfolyamát is magnítja azzal a kéréssel, hogy különösen magyar leányok, a társadalom felsőbb köreiből is, minél számossabban jelentkezzenek az egylet első alelnökénél. Rosenzweig-Saphir Sarolta urnónél (Budapest, tükör-utca 2. sz.) mint hallgatók, hogy előkészíttessenek a haza s emberiség iránti kötelemek betöltéséhez.

Szegényebb leányok nemcsak a havankinti két forintnyi tandíj lefizetésétől mentetnek fel, hanem néhány hónap mulva a viszonyokhoz képest segélyben is részesülhetnek, hogy ha szorgalmoknak és képességeknek jelét fogják adni.

Mindenik tanfolyam 12 hónapra terjed.

A képezdében fölvétetni akaróktól megkivántatik, hogy 16-ik élet-évüket betöltötték s a leánytanodák 4-ik elemi osztályát kellő eredménnyel elvégeztettek legyenek, ellenkező esetben fölvéti vizsgának lesznek alávetve.

A mindkét tanfolyamot jó sikerrel végzett hallgatók, az 1874. márczius 29-én 7905. sz. a. kelt s a m. kir. vallás és közoktatásügyi minisztériumtól nyert felhatalmazás folytán, államilag jogosult oklevéllel láttatnak el.

Jelen felszólítását az egylet azon kívánattal fejezi be, hogy a hallgatók mindegyike legyen oly szerencsés, hogy a tanultakat majdan saját családjá körében alkalmazhassa; de azok, kiket ez a sors nem ér, működ enek annál buzgóbban oly gyermekek nevelésén, a kiknek szülői szintén nem oly szerencsések, hogy saját kisdedeiket önmagok nevelhetnék.

Budapest, 1874. június hóban

Az egylet nevében:

A VÁLASZTMÁNY.

S.-a.-Ujhely, 1874. aug. 19.

Mióta az önkéntes tüzoltó egylet megalakult, ma: az az aug. 19-én Szent-István napjának előestéjén másod ízben dült a tüzvész városunkban.

Mint első, úgy másod alkalommal is meg kellett hajolnunk nemcsak a tűzoltórendszer jótékonyága, hanem nagyra-becsült tűzoltóink ernyedetlen, akadályt és vészt nem ismerő tevékenysége, vállalkozó szelleme és bátorsága előtt.

Denique igazok volt apáinknak s belátjuk mi is: hogy bizony legjobban oltja a tüzet a fiatalság, láttuk őket görnyedni tűzoltáshoz szerzett fecskendő vonása és tolása közben, láttuk a háztetőkön; szóval mindenütt, ahol a vész már kitört, vagy ahol azt meggátolni kellett.

Mint a tűz közelében lakó, felhiva érzem magamat a tűzoltóknak magam részéről-azon hitben, hogy több szomszédaim óhaját is fejezem ki – szíves és hála köszönetet nyilvánítani mai eljárásukért.

Nem szabad megfélekednünk a gyártelep érdemdús tagjairólsem, kik mind a két tüzvésznel karöltve seregelték tűzoltóinkkal. Isten áldja meg őket is!

ALBERT PÁL.

H i r e k.

Isten csodája, hogy még áll városunk. Mi ujhelyiek valóban elmondhatjuk ezt ama két tüzeset után, mely f. hó 19-én d. u. 4 órakor a pusztá- és ugyancsak e napra következő éjjel, mintegy 12 óra körül az új-híd-utcában kitört, s

az előbbi helyütt 15, az utóbbinál pedig 2 házat melléképületeivel hamvasztott el. Mindkét alkalommal a szó szoros értelmében oly orkánzerű szél dühöngött, mely egymagában a tűz pusztító elemének hozzájárulása nélkül is kártékony lehetett. A vész kiütése percében mindenki készen volt arra, hogy itt a segély többé nem emberek kezében van, s első kötetelmek közé sorozá élelmi szereit és ingóságainak lehető megmentését. Ezzel korántsem azt akarjuk mondani, mintha teljesen sorsunknak adtuk volna által magunkat; mert önkéntes tűzoltóink s a gyártelep derék munkásai, rettenthetlen bátorsággal álltak a lángnyelvek ellenébe, s a helyzet s körülmények kedvező voltánál segélyével alig pár óra alatt városunk meg volt mentve. Éppen ezt mondhatjuk az éjjeli tüzesetre is. Ugyanazon helyzet, s ugyanazon, bár kifáradt, de erély és kitartásban meg nem tört s az összes lakosság hálájára érdemes tényezők álltak itt is a küzdelem sorompójába, s a véletlen vagy rossz akarat által reánk irányított csapást most is szerencsésen elháríták. E két tüzeset alkalmával fölmerült s a közönséget érdeklő több oly részletes dolgok jutottak tudomásunkra, melyeknek közlését tér szűke miatt jövőre kell halasztanunk.

* Az önkéntes tűzoltók egyenruhája e hét folytán megérkezik. Mihelyt a gyakorlatokat s a tüzoltást egyenruhában teljesíthetik: megjelenésüknek bizonyára sokkal impozánsabb színezete lesz. Az egyenruhát minden tag saját költségén szerzi meg, s ez 14 frt. és egynehány krajczárba kerül.

* Ezerkét száz forintot veszített el a múlt héten egy ide-

TÁRCZA.

Lebbenj kissé....

Lebbenj kissé félre mulandóság árnya,
Hunyj szemet egy perczre te zordon enyészet!
Állj meg öreg idő sebes röptü szárnya,
Most ne emeld bárdod örök titku végzet!...
Adj jogot e perczhez, s vedd el aztán értte
A mult emlékeit s a jövő reményét....
Érzem, hogy itt rejlik létem üdvössége....
Látom benne, mint egy tiszta csöppben a nap
Alakját és fényét!

Mi a szenvedések siró gyermekének
Az örök nyugalmat megadó csöpp méreg;
S mi a földi jólét garmadáján hízott
Haldokló királynak még egy piczi élet....
Az nekem e szempár rám eső sugára,
E megáldott karok forró ölelése....
Nem, nem.... hitvány szavak! miket ecsetemre
Csak azért vevék föl, hogy boldogságomat
Ember is megértse!

Boldogságom üdvöm, ez átszűrt harmatot,
Mely a szerelemnek holdas éjén támad.
Mely, hogyha kisüt az életgondok napja,
Legott elenyészik, azonnal fölszárad. —
Fölszárad a harmat, s ronda lelkek által
Fölvert utcái por ül ismét helyére,
Ámde jobb s finomabb része leszivárogo
Odaveszi magát a szív és a lélek
Szomjas gyökerére!...

Boldogság!!... hajh! a mi földi szemeinknek
Egy lehulló csillag varázs tüneménye...
Melyet míg nyugton van nem láthatunk soha,
S csak mikor már szalad akkor vesszük észre...
Mindegy! ha akkor is csak ha láttuk kissé...
Egy csep virágillat vajmi nagy tért betölt...
S ne kérj abból sokat, ne vágyj abból többre.
Mint a mennyi lelked üdülésére kell;
Mert különben megölt!

BORÚTH.

Vége az ebédnek.

— Beszély. Farkas Bertalantól. —

(Vége.)

Mig a tál hozzánk ért, szívem összes érzelmeit, szerelmem izzó zsarátnokát feltártam Gizella előtt. Sietnem kellett, mert tudtam, hogy a kappanpecsenye után már nem sok fog következni s tartottam tőle, hogy ha az ebédnél fölkelünk, oly ügyesen a kerek vágásba nem jöhetek ismét, mint az ebéd alatt sikerült bejőnnöm.

— Igen szép Gizella nagysád! a szerelem nem alapszik hideg számító megfontoláson. Egy pillanat képes ez isteni érzelmeket a szívben megeremteni.

Azután halkán suttogám:

— Én szeretem kegyedet szívem önzéstelenül lángoló, tiszta szerelmével.

A mit eddig elmondtam, szíves olvasóm! mind azt tréfának vehetted; hanem ez utóbbi nyilatkozatnál valami ünnpélyes elfogultság vett rajtam erőt.

Teremtuccse szerelmes lettem Gizellába!

Ő pedig szívből jött nagybecsü valomásomra kapta magát mosolyogva tekintett rám; hanem egy parányi kis zavart még sem tudott elpalástolni.

Szeret?.. nem szeret? gyorsan villant át e két kérdés elmémen. Nem lehet viszatartanom magamat, bár mit érezzen is.

Még ilyen forrón, ily igazán sohasem szerettem; legalább nekem most az egyszer úgy rémlett.

Válaszát kell birnom: élet vagy halál legyen az!—

Jutott nekem az is eszembe, hogy egy kissé tán különös az ilyen szerelmi vallomás ebéd alatt, annyi szem előtt, (hátha valaki észrevenné?) s a mi legprózaibb: a pirostra sült kappanpecsenye elköltésénél.

Legyőztem magamban minden vizariasztó gondolatot. Ki tudna annak a kökény szempár büvös tekintetének tovább ellenállani? ki tudna ilyen esetben délutánig várakozni?..

Egy elektrikus roham s hévvel ragadtam meg Gizella piczi kezét—az abrosz alatt, azután szurkolva tekintetem körül, senki sem vette észre.

Igen, angyali Gizellám! én szeretem kegyedet... Ó nem! ez a szó nem fejezheti ki azt, mit kegyed iránt érzek. Ó ez kevés, nagyon kevés!— én kegyedet imádom, bálványozom... Sohasem hittem, hogy ily nagy szavakat vagyok képes mondani.

Jah! a szerelemmel vele jár a költészet.

Imádot angyal! elég kegyetlen volna-e ön ily nemesen lángoló szívet tönkre tenni?... Ugy-e nem?! Ó szóljon kegyed! mondja, ó mondja, hogy kegyed is....

Átkozott malheuer!

Éppen e pillanatban nyujtotta eléje az inas a befőtött. Nem szólhatott; pedig oly epedve lestem szavát. Még e mel-

gen nő, ki a becsületes megtalálónak 60 frtot ígért már t. i. ha visszaadja. Azt nem tudjuk, hogy vajjon megkerült-e?

Kretovics József városunk egyik munkás és derek ifjú jegyzője előfizetési felhívást bocsátott szét „Kalausz” című s kizárólag községi jegyzők számára írt munkájára. Ha meg-gondoljuk azt, hogy egy községi jegyző mily fontos állást foglal el közigazgatásunk gépezetében, s mennyi minden oly ügylet tartozik szakmájához, melyek az állam és nép érdekeit oly közelről érintik. — csakis üdvözölhetjük a fentebbi mű megjelenését, s hisszük: hogy községi jegyzőink közül egy sem lesz, ki e nélkülözhetlen segédkönyvet magának meg nem szerezne. Az egész mű két füzetre fog terjedni, s az elsőnek kedvező fogadtatásától lesz feltételezve a másodiknak megjelenése. Az előfizetési pénzek (első füzet 1 frt.) Klein Alfréd s.-a.-ujhelyi könyvkereskedésébe küldendők szeptember utóljáig, miután a mű októbertől jelenik meg, s ekép a nyomtatandó példányok mennyisége iránt jókori intézkedés szükséges a szerkesztő és kiadó részéről.

* Tűz ütött ki a mult hétfő délutánján megyénkbeli B.-Vécs helységben s az ottani bérlőknek mintegy kétszáz kereszt életje hamvadt el, mely egy krajczárig sem volt biztosítva.

* Homonnán mintegy 60 tagból álló férfi-társaság kirándult a mult héten megyénk legmagasabb hegye a „Vihorlártra. Körülbelül 8—10 egyén fölment a hegy legmagasabb csúcsára; a többiek pedig a hegyoldalon levő „tengerszem”-hez vették útjokat, s itt töltötték el a gyönyörű nyári éjjet, mi a regényes festői tájon egy vigan mulató férfi-társaságnak va-

lóban sok élvezetet nyujthatott. Mint halljuk, a kirándulás legtevékenyebb tényezője: Gregorovics Antal, ottani mérnök volt.

* Eső után sóvárog ismét a föld népe. A szárazság kétségbeejtő alakot kezd ölteni. Hetek óta szerdán éjjel kaptunk mintegy félórai esőt; sőt a mi a száraz napokban némi üdülést szokott nyujtani a növényeknek: még harmat sem jár éjjelenként. Általános a panasz szerte, hogy a kukoricza is, mi néhány hét előtt még némi reményekre jogosított, most teljesen le van forrázva — csekély kivétellel mindenfelé.

Nyilt-tér.

(E rovatban közlötték a beküldők felelősek).

Ajánlkozás. Egy kitünő bizonyítványokkal ellátott katonaviselt egyéniség, 42 éves, egy uradalomban 17 évig mint lovászmester, gazdatiszt és erdész szolgált, e minőségben azonnali alkalmazást kíván; megkeresések K. J. czim alatt Mező-Laborczra Zemplénmegye intézendők.

Értesítés. Üzletem megnyitása óta mindég az volt legfőbb törekvésem, hogy a tisztelt közönség igényeinek tökéletesen megfelelek; ezen iparkodásom nem szünend meg ezután sem, s ígértem, hogy a legjobbs legjutányosb ételek és italok mellett a legpontosabb kiszolgálattal fog ellátni a tisztelt közönség.

Miután üzletem helyisége f. évi szeptemberhó 1-ső nap-

lett hévvel szoritott balkezét is el kellett eresztenem; mert az inas igen gyanus szempillantásokkal kandikált lefelé.

Gizella cseresznyét kanalizott kifelé.

Majd kővé váltam!

A mint ruhája ujjá felbillent, bársony finom jobbkarján mintegy nyolcz-tíz piros foltot vettem észre.

Ijesztő gondolat cikázott át elmémen. Mintha e foltok az én tíz ujjam nyomai volnának. . . Nem Gizella-e azon nő, kinek karját Ferkénél olyan dühösen megmarkoltam? . . .

Rettenetes! még most is ott lenne a helye? — Hiszen el se sikoltotta magát.

Gizella észrevette, hogy mindakét szemem karjára tapadt s hangosan felkaczagott.

Levoltam forrázva.

A megmarkolt szobaleány s Gizella okvetlenül egy és ugyanazon személy.

Ez egy kissé kemény tréfa volt.

Azután Ferkére néztem: ő is nevetett! azután körültekintettem: mindenki nevetett.

Kezdett velem a világ felfordulni.

— Ördög és pokol! de hát mi történik itt tulajdonképen?!

E gondolat végét oly hangosan mondtam, hogy tán mindenki is meghallotta.

A választ Gizellától kaptam meg:

— Majd megmagyarazza önnek férjem.

Olyat néztem, mint egy szakajtó.

— Fé. . . fé. . . férje hebegtem; — hát ki az?

— Ferke, az ön kedves barátja — sujtott agyon.

A szó is elakadt ajkamon.

Orsolya ő nagysága ajkáról most hangzott fel:

— Uraim fölkelhetünk, — vége az ebédnek.

Én pedig magamban azt gondoltam, hogy mindennek vége.

Hanem ez már mégis sok volt. Ily gunyos tréfa után dühössé lettem miként egy tigris.

Haragosan vontam kérdőre Ferkét, hogy miként üzhettél belőlem ily csufot? —

Nem lehetett azzal kéremalásson összeveszni.

Azon vettem észre magamat, hogy ott a vendégközönség szeme láttára ugyancsak ölelgetjük egymást.

— De hát igazán a te nőd?

— Isten engem! az.

— S mióta?

— Idestova két hete.

— Hát ez volt, kit én nálad megöleltem.

— Ez ám!

— De miért nem mondtad nekem, hogy megnősültél.

— Hát, hát egy kis juxot akartam veled csinálni — kedves Mokányom!

— De mégis ennyi ember előtt!

Értesülve voltak a tréfáról mind — felelt Ferke Tudják hogy páratlan jó fiu vagy.

— Ki mondta ezt nekik?

— Én.

Megint megöleltük egymást.

— De hát mond csak: kinek a leánya feleséged?

— Dörgöni Dörgöndörgey Orsolyáé.

— A házi asszonyé?

— Igen!

— Hamis menyecske.

— Nekem való, Mokányom — válaszolt Ferke.

— Hát az a szöke?

— Az a feleségem nővére.

— Annak is van férje?

Nincs!

— No csak nagy kókler vagy te Ferke, az is maradsz.

— Meg akartam próbálni, hogy ugy szeretsz-e még most is járnai a fehér személyek után, mint az előtt.

— S tapasztaltad, hogy: igen! S teremtuccse pajtás!

a feleségedbe majd belé szerettem.

— Szerelmet vallottál neki!?

— Persze, hogy azt.

Még csak ez tetszett egyszer Ferkének, most kaczagott ám igazán.

— De hát mit csináljak, mikor idestova megderesedem, s még sincs feleségem?

— Szerezz magadnak.

— Ügyetlen vagyok; most az egyszer akartam s most sem sikerült.

— Nem tetszik az a szöke? — kérdezé, csippentve rám egyet.

Etelkát jól szemügyre vettem.

— Tetszik.

— Vedd el azt!

— Nekem adják?

— Neked.

Stantó pede megkérte számomra sógornéját.

Orsolya asszony nem tagadta meg leánya kezét.

Etelka sem vonakodott.

A Ferke feleségének meg rettenetesen tetszett, hogy igazán „schvungba” hozott, mosolyogva közeledett hozzám, s még ezt is mondta:

— Emlékszik a sötét szobára?

— Oh igen! válaszoltam.

— S a női karra?

— Oh igen! most megdupláztam ezt.

— Itt a tíz ujjá nyoma; jól szorit; de nekem nem fájt

Ez is jól esett.

Nagyszerű nő ez!

Igy akartam én hurokra.

De azért nem bánom. . .

Most pedig igazán vége az ebédnek!

jától megnagyobbítva leendő, tisztelettel vagyok bátor annak kegyes meglátogatására a tisztelt közönséget felkérni, s egyúttal az alább kiténtetett étkezési bérlet jutányosságára figyelmeztetni:

1. Egy személy egy havi ebéd étkezési bérlete csak 10 frt. ezen összegért kiszolgáltatik naponként délelőtt 1 adag leves, 1 adag hus mártással, és harmadik adag étel; a harmadik adag étel naponként változik.

2. Azon étkezési bérlet feleknek, kik az étlap szerint kívánják étkezni, az étlapon kitett árakból 20% elengedtetik.

3. Az első pont alatti bérleti összeg előre fizetendő a második étkezési módra, tölem tantusok kiváltandók az összeg utáni összeg erejéig.

4. Az étkezési bérlet egyezkedésére nézve, a melyben tetszés szerint vacsora is befoglalható lesz. — személyesen fogok a legnagyobb készséggel bővebb felvilágosítással szolgálni.

Midőn a tisztelt közönséget ez ujonnan átalakított üzletem kegyes meglátogatására tisztelettel felkérem, maradok

S.-a.-Ujhelyt, 1874. augusztus 17-én.

Kész szolgálja

Burger András,

vendéglős a r. k. templom áttellenében

Bérbeadás. Sárospatakon a Bodrog folyami hid déli oldalánál örökre folytonosan alkalmas helyen, a vidék által keresett kompos malmok fenntarthatási joga a folyó év szeptember 15-én reggeli 8 órakor S.-N.-Patak városházánál többet ígérés útján, több évekre bérbe fog adatni, a bérleti kívánók tisztelettel meghivatnak.

Patak, 1874. aug. 14.

Somossy Imre,

S.-Patak város közbirtokossági jegyzője

Zemplén megye Velejte községében gr. Andrássy Aladár ő méltósága tulajdonához tartozó italmérsi regale-jog koresmaépületekkel együtt 1875-ik évi január 1-től számítandó három évre f. é szeptember 24-én d. e. 10 órakor a velejte urad. ispáni hivatalnál tartandó árverés útján haszonbérbe fog kiadatni.

Árverési szándékozók 160 o. é. frtot bánatpénzül letenni kötelesek: többi feltételek alólírott nál bármikor megtekinthetők.

Kelt Velejtén, 1874. augusztus 20.—

Adorján Endre,

urad. ispán.

A felső-bodrog (tapoly-ondovai) vízszabályozó társulat a szabályozás menete s annak további folytatása feletti intézkedés végett f. 1874. évi szeptemberhó 7-én d. e. 10 órakor Terebesen az iskola-helyiségben társulati közgyűlés tartandó; melyre az érdeklettek ezennel meghivatnak.

Bánóc, aug. 4. 1874.

Szécsényi Károly,

társulati pénztárnok.

Birtokeladás. Zemplén megyebeli M.-Jesztreb községében egy 527103-ól területű tagosított uri birtok kényelmes szilárd építésű uri lakkal, 9 mellék és gazdasági épülettel, rendezes művelt nagy kerttel, stb. **szabad kézből eladó:** a belsőség területe 26086-ól, szántóföld 383152, a rét 117865.

Ezen birtokhoz tartozik az aránylagos regale-jövedelemi néhány udvari zsellérség a faluban, s egy erdőbeli közösség a szomszéd határban.

Bővebben értekezhetni személyesen vagy bérmentes levelekben S.-a.-Ujhelyben a megyeházánál Kálnássy Sándor megbízottnál.

Magyar északkeleti vasut. A magyar északkeleti vasut többféle fogyasztási anyagban szükségletét az 1875. évre írásbeli árlejtés útján kívánván biztosítani, felhívja a vállalkozni kívánókat, hogy írásbeli zárt ajánlataikat szeptemberhó 5-ig a társulat vezéreilenőrségénél benyujtsák.

Az ajánlatok egyes vagy az összes anyagokra tetszés szerint tétethetnek

Versenyezni kívánók az egy évi körülbelüli szükséglet értékének 5%-ét az ajánlatok benyújtásának határnapja előtt a társulat főpénztáránál letenni kötelesek.

A társulat fentartja magának a jogot, hogy megbízhatóság tekintetéből a versenyzők közt választhasson.

A felállítandó anyagok a következők: körülbelül 60.000 mázsa sziléziai kőszén tüzelésre; 3000 m. kovacsoláshoz. 800 m. faolaj, 400 m. égő repce olaj, 400 m. kenő repce olaj, 700 m. petroleum, 40 m. faggyú, 300 m. csepű, 35 m. kender, 20 m. pamutszálak. 5000 köbláb puhafadeszkák s pudlók, 40 m. különböző festékek és 80 m. fénymázak és kenézek, 150 m. rézgálicz, 15.000 darab üveglámpa henger és különféle üveg táblák

A szállítás közelebbi feltételei s esetleges minták a társulat főanyagkezelőségénél (Mária-Valéria utca hazaudvar) megtekinthetők.

Kelt Budapesten, augusztus 6-án 1874.

A vezérigazgatóság.

Árverés. A tokaj-hegyaljai takarékpénztár igazgatósága részéről közhírré tétetik: miszerint a 28. 29. és 107. szám alatt elterhelt értékpapírok, továbbá a 43. 80. 128. 130. 155. 177. 192. 198. 207. 212. 226. 270. 336. 342. 351. 356. 363. 372. 411. 419. 452. és 453. számok alatt foglalt arany- és ezüstneműek: u. m. pénzek, órák, lánczok, karpereczek, gyűrűk, nyakékek, fülbevalók, stb. — mint zálogok — nyilvános elárverelésére határidőül a f. év szeptemberhó 13-ik napjának délutáni 3 órája kitézetett, mire az árverési szándékozók, az intézet helyiségébe meghivatnak.

Tokaj, 1874. aug. 8.

Tokaj-hegyaljai takarékpénztár

Szabó Károly,

igazgató.

Biró Imre,

pénztárnok.

2508 Bead 1874. apr. 7.

T. k.

Árverés. A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik: hogy Kossuth Gusztáv és Samuel felpereseknek 662 frt. tőke s járulékaiból álló követelésük kielégítése végett Zsihovics János és neje Jelenko Alojzia tulajdonát képező a s.-a.-ujhelyi 1811. sz. tjkönyvben 1929. és 1931. hr. sz. alatt, továbbá a s.-a.-ujhelyi 1174 sz. tjkönyvben 6940. hr. sz. alatt, végre a s.-a.-ujhelyi 1734. sz. tjkönyvben 6874. 6876. hr. sz. alatt foglalt lakházzal ellátott belsőség és 2 darab szőlőből álló összesen 5280 frtnyi becsértékű ingatlan 1874. évi szeptemberhó 2-ik napján d. e. 10 órakor mint első, 1874. évi októberhó 2-ik napjának d. e. 10 órakor mint második árverési határidőben ezen kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában a legtöbbet ígérőnek bírói árverés útján eladatni fog; miről a venni szándékozók azzal értesítetnek, hogy az árverés az első határidőben csak a fent kitétt becsáron felül, s másodikon becsáron alul is megtartatik, s hogy bánatpénzül a becsár 10%-a teendő le, s hogy a többi árverési feltételek a telekkönyvi i odában s a végrehajtással megbízott Ujfalussy Endre bírósági végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítatnak, miszerint a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s annak nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mivel ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok Ördögh Mihály s.-a.-ujhelyi lakos h. ügyvéd által fog képviseltetni. Végül a ptr. rendt. 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igény avagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt nyujtsák be, mivel különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1874. júliushó 18-án tartott üléséből.

Évva András

kir. tvszéki elnök.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMER.

Nyomatott a „Zemplén” könyvnyomdájában S.-a.-Ujhelyben.

5. §.
gyűlései
társulat mi
jogi szemé
mazott kü
szabadság
tagjának m
hetni, azon
előtt az eln